

עמ"ת 41960/08/18 - רפאל וינברג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 41960-08-18 וינברג(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 57870/2018

בפני	כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עורר	רפאל וינברג (אחר/נוסף)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום במ"ת 27495-02-18 מיום 8.8.18 אשר קיבל באופן חלקי את בקשת העורר לצאת לחו"ל בתקופת החגים על מנת לשמש חזן ומורה בקהילה יהודית ברוסיה.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי האמור בכתב האישום בשני מועדים שונים מכר העורר סם מסוג קנביס במשקלים של 5 ו-14 גרם. בנוסף מיוחסת לו החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בביתו סם במשקל כולל של 234 גרם מסוג קנביס. לאחר הליכים שונים ולאחר שהתקבלו כמה תסקירים בעניינו, הוקלו תנאי שחרורו. כיום שוהה העורר במעצר בית בפיקוח ערבים והותרה יציאתו ללימודים במכינה באוניברסיטה העברית, בפיקוח אחד הערבים, החל מחודש יוני 2018 ועד סוף חודש יולי 2019 בימים ד'-ה' בין השעות 14:00-22:00 (החלטת כב' השופט ד' ש' גבאי ריכטר מיום 27.5.18 והחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"ת 3250-06-18).

3. בית המשפט קמא קבע שאין לאפשר את יציאתו של העורר מהארץ לתקופה שהתבקשה על ידו, העולה על חודש ימים. עם זאת אפשר את יציאתו מהארץ בליווי מפקחת (אשתו) לתקופה קצרה יותר, במועדים שבין 6.9.18 עד 20.9.18. במסגרת שיקוליו נתן בית משפט קמא משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 11.7.18 לפיו העורר עושה מאמצים רבים לשתף פעולה בטיפול שניתן לו במסגרתם. להבטחת חזרתו לארץ הורה בית המשפט קמא לעורר להפקיד הפקדה כספית בסך של 15,000 ₪ וכן הורה כי תיחתם ערבות עצמית וערבות צד ג' בסכום זה.

4. לטענת העורר בית המשפט קמא לא נתן דעתו על כך שבקשתו התבססה על פנייתו של הרב שמעון ברוק

מטעם עמותת "מנורה" (להלן: העמותה) בה צוין כי השליחות לחו"ל כוללת את כל חגי תשרי. קבלת הבקשה באופן חלקי, לגבי חלק מהתקופה בלבד, כמוה כשלילת בקשתו. זאת, שכן על פי דרישת העמותה עליו לשהות בקהילה למשך כל תקופת החגים. אם לא יתאפשר לו לעשות כן, העמותה תעסיק אדם אחר במקומו. לטענתו, מדובר ביציאה לצורכי פרנסה, לה הוא נזקק שכן אינו רשאי לעבוד במהלך תקופת לימודיו. יציאתו משרתת גם מטרה ערכית.

5. לטענת המשיבה מלכתחילה לא היה מקום לאפשר את יציאתו של העורר מהארץ בשלב זה של ההליכים. לאחר החלטת בית משפט קמא נשקלה אפשרות להגיש עליה ערר. בסופו של דבר הוחלט שלא לעשות כן ויתכן כי טענה בכך. מכול מקום ברי שאין לבוא כברת דרך נוספת לקראת העורר ולהאריך את תקופת שהותו מחוץ לישראל לתקופה ארוכה יותר מזו שנקבעה בהחלטת בית המשפט קמא.

6. נקודת המוצא לדיון שבפני היא, שבית המשפט קמא התיר את יציאתו מהארץ של העורר לצורך עבודה. המשיבה לא הגישה ערר על ההחלטה. לפיכך השאלה העומדת במוקד הדיון היא האם הגבלת תקופת שהייתו של העורר בחו"ל מאזנת באופן ראוי וסביר בין האינטרסים השונים המוטלים על הכף. כפי שהובהר לעיל, במהלך שנת הלימודים האקדמית לומד העורר במסגרת מכינה אוניברסיטאית. לפי תסקיר שירות המבחן, לימודיו מסייעים מאוד להליך שיקומו. בתקופת לימודיו אין הוא רשאי לצאת לעבודה. לפיכך הצעת העבודה שהוצעה לו מהווה עבורו הזדמנות מיוחדת לנצל את תקופת החגים, בהם אין לימודים, על מנת לשבור שבר לביתו. יצוין כי העורר נשוי ואב לתינוק. לערר צורף מכתב מטעם העמותה, אשר לא הובא בפני בית המשפט קמא, במסגרתו הובהר כי הגבלת שליחותו של העורר לראש השנה ויום הכיפורים בלבד, יוצרת קושי משמעותי. הדבר יפגום ברצף הפעילויות של חגי תשרי ויטיל מעמסה כלכלית גדולה על העמותה, הממומנת מתרומות הציבור, שכן יהיה עליה לשלוח שליח אחר להמשך החגים. העורר טוען כי אם לא יתאפשר לו לצאת לשליחות לכול התקופה, אין כל ספק שהעמותה תעדיף לבחור שליח אחר תחתיו. לטענתו, הדבר יפגע לא רק בפרנסתו בשנה זו, אלא בסיכוייו להמשיך בשליחותו בשנים הבאות. טענה זו, אשר לא נטענה בפני בית משפט קמא ולפיכך לא נדונה על ידו, מטה את הכף לכיוון היעדרות לבקשת העורר במלואה. יודגש, כי מסקנה זו מתבססת על קביעתו העקרונית של בית המשפט קמא, אשר אפשר לעורר לצאת את גבולות הארץ. מהחלטתו עולה כי השתכנע כי ניתן ליתן אמון בעורר שיתייצב לדינו ואין יסוד סביר לחשש כי יציאתו מהארץ תסכל את ההליך המשפטי המתנהל בעניינו.

7. בשולי הדברים, אולם לא בשולי חשיבותם, אעיר כי לדידי קיים קושי אינהרנטי לקבוע מצד אחד חלופת מעצר בתנאים המגבילים את חופש התנועה של נאשם באופן משמעותי, כגון מעצר בית או מעצר בית חלקי, ומצד אחר לאפשר את יציאתו מהארץ. על פני הדברים, אישור כזה מאיין את התנאים המגבילים.

אכן, בהתאם לפסיקה, אין לשלול אפשרות של נאשם המשוחרר לחלופת מעצר, לרבות בתנאים מגבילים שונים, לצאת מהארץ במקרים המתאימים. גם לנאשם עומדת הזכות החוקתית לצאת מהארץ. עם זאת, במקרים בהם אין מדובר ביציאה דחופה והכרחית, יש לשקול, בין היתר, האם הדבר עולה בקנה אחד עם התכלית שלשמה נקבעו תנאי השחרור.

8. מהטעם שפורט לעיל, הערר מתקבל. העורר רשאי לצאת מהארץ בליווי מפקחת מיום 6.9.18 עד יום 9.10.18, וזאת בכפוף לתנאים הבאים:

א. העורר יפקיד בקופת בית משפט השלום בירושלים סך של 60,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית לצורך הבטחת שובו ארצה והתייצבותו.

ב. העורר יחתום על ערבות אישית בסך של 100,000 ₪ ושניים מבין מפקחיו יחתמו על ערבות צד ג' בסך של 100,000 ₪ (כול אחד) לצורך הבטחת שובו של העורר ארצה והתייצבותו להמשך משפטו.

9. ערבויות אלה יחולטו אם לא ישוב העורר לישראל עד יום 9.10.18.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ח, 23 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.